ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ @ ਰਾਣਾ ਏ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ

(ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 293/2018)

29 ਮਾਰਚ, 2022 ਬੀ

[ਐੱਨ. ਵੀ. ਰਮਨਾ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ, ਭਾਰਤ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੁਰਾਰੀ ਅਤੇ ਹਿਮਾ ਕੋਹਲੀ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਅਸਲਾ ਐਕਟ, 1959: ਧਾਰਾਵਾਂ 29 ਅਤੇ 30-ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹਥਿਆਰ ਆਦਿ ਖਰੀਦਣ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਆਦਿ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਡਬਲ ਬੈਰਲ 12 ਬੋਰ ਰਾਈਫਲ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਸੀ, ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਰਚੀ ਗਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾਵਾਂ 29 ਅਤੇ 30, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਤੇ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ: ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਤੇ ਧਾਰਾ 29(ਬੀ) ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣ ਸੀ ਡੀ

ਵਾਲਾ ਹਥਿਆਰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹਥਿਆਰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹਥਿਆਰ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਥਿਤ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਧਾਰਾ 29 ਅਤੇ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ।

ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 293/2018

ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ No.CRA-D-1033-DB/2011 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਮਿਤੀ 27.02.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ।

ਏ ਏ. ਸਿਰਾਜੁਦੀਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਾਮਾਕਸ਼ੀ ਐੱਸ. ਮਹਿਲਵਾਲ, ਵਕੀਲ। ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜਸਪ੍ਰੀਤ ਗੋਗੀਆ, ਕਰਨਵੀਰ ਗੋਗੀਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਿਵਾਂਗੀ ਸਿੰਘਲ, ਵਕੀਲ।ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਬੀ

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੁਰਾਰੀ, ਜੱਜ

ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. CRA-D-1033-DB/2011 ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਹਾਈ ਕੋਰਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 27.02.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਅਪੀਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਤੇ 30 ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ 3 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ 3 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ।

ਸੀ

ਡੀ

2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਮ੍ਰਿਤਕ' ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ, ਪੀ. ਐਸ. ਸਦਰ ਰੂਪਨਗਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ'ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ/ਆਈ. ਓ. ') ਮੌਕੇ' ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਖਜੀਤ

ਈ

ਕੌਰ (ਏ3) ਪਤਨੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ 13.12.2005 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਬਈ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੱਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਮ੍ਰਿਤਕ 01.08.2007 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਪਰਤਿਆ ਅਤੇ 03.08.2007 ਨੂੰ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਪਿੰਡ ਕਿਸ਼ਨਪੁਰਾ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਜੱਦੀ ਘਰ ਗਈ, ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਦੋਵੇਂ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਬੁਲੇਟ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨੰਬਰ PB-12-F-3805 ਉੱਤੇ ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ਸੋਲਖਿਆਂ ਸਾਹਿਬ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਬਹਮਾਨ ਮਾਜਰਾ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝਾੜੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰੁਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਈ ਤਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋ ਆਦਮੀ ਪਿੰਡ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਉੱਤੇ ਆਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੋਲ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਬੈਰਲ ਰਾਈਫਲ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇ ਪਰ ਕੁਝ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 10.08.2007 ਨੂੰ ਸਵੇਰ 11.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੁਖਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੀ ਨਾਨੀ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਪਿੰਡ ਹਫੀਜ਼ਾਬਾਦ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਸੁਖਜੀਤ ਕੌਰ ਦਾ ਦੁਪੱਟਾ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਦੇ ਚੱਕੇ ਵਿੱਚ ਉਲਝ ਗਿਆ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਵਾਸਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ

ਐੱਫ

ਜੀ

ਐੱਚ

ਜਦੋਂ ਸੁਖਜੀਤ ਕੌਰ ਚੱਕੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੁਪੱਟਾ ਕੱਢ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਅੱਖ ਏ
ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੱਛਰ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਦੋ ਆਦਮੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ
ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ
ਤੱਕ ਸੁਖਜੀਤ ਕੌਰ ਮੁੜੀ, ਹਮਲਾਵਰ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

3. ਸੁਖਜੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਆਈ.
ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਤਹਿਤ
ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਨੰ. 119/2007 ਦਰਜ ਕੀਤੀ। ਰੂਪਨਗਰ ਦੇ ਬੀ
ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ
ਮਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭੂਪਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ
ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਸਾਬਕਾ ਸਰਪੰਚ ਪਿੰਡ ਅਲੌਰ
ਨੇ ਆਈ. ਓ. ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਤਲ ਸੁਖਜੀਤ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੇ
ਦੋਸਤ/ਪ੍ਰੇਮੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਟੀਟੂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਖਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਸੀ
ਕੀਤੀ ਸੀ।ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 12.08.2007 'ਤੇ ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ
ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੁਖਜੀਤ ਕੌਰ, ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਟੀਟੂ ਅਤੇ
ਸੁਖਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਈ. ਓ. ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਅੱਗੇ ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ
ਉਸ ਨੇ ਅਪਣੇ ਦੋਸਤ/ਪ੍ਰੇਮੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਖਜੀਤ
ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨੋਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ
ਅਪਣੀ ਗਲਤੀ ਮੰਨੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਡੀ
ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਟੀਟੂ ਨੇ ਇੱਕ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਿੰਡ
ਸਨਾਨਾ ਵਿੱਚ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਇੱਟਾਂ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਖਾਲੀ

ਕਾਰਤੂਸ/ਸ਼ੈੱਲ ਲੁਕਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਕੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਟੀਟੂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਿੰਡ ਸਨਾਨਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਡਬਲ ਬੈਰਲ 12 ਬੋਰ ਦੀ ਬੰਦੂਕ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ।ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਟੀਟੂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬੰਦੂਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੀ, ਆਈ. ਓ. ਵੱਲੋਂ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਬੰਦੂਕ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਮਿਤੀ 15.08.2007 ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਡਬਲ ਬੈਰਲ 12 ਬੋਰ ਬੰਦੂਕ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਲਿਆ।

4. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂਚ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਰੂਪਨਗਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨਜ਼ ਅਦਾਲਤ, ਰੂਪਨਗਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨਜ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਯੋਗ ਹੈ।ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਲੱਭਣ ਵਾਲੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆਃ

ਏ

ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਨਾਂ	ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼
ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਟੀਟੂ	ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਅਤੇ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਧਾਰਾ 27 ਅਸਲਾ ਐਕਟ
ਸੁਖਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ	ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਵੇ 34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ
ਸੁਖਜੀਤ ਕੌਰ	ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਵੇ 34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ
ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ)	ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਤੇ 30 ਅਸਲਾ ਐਕਟ

ਬੀ

ਸੀ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜ੍ਹਨ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ

5. ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਅਠਾਈ (28) ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਕ ਸਬੂਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਦੋਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕੋਈ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਕੀ ਦੋ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਲਈ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈਃ

ਡੀ

ਈ

ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਨਾਮ	ਅਪਰਾਧ	ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ
ਸੁਖਜੀਤ ਕੌਰ	ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਧਾਰਾ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਵੇ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ	ਸਖ਼ਤ ਉਮਰ ਕੈਦ (RI) ਅਤੇ 5000/- ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ। ਉਮਰ ਭਰ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ।
ਐੱਫ ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਰਾਣਾ	ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 29 ਅਤੇ 30 ਅਸਲਾ ਐਕਟ	ਸਖ਼ਤ ਉਮਰ ਕੈਦ (RI) ਅਤੇ 5000/- ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ। ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ।
ਜੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਟੀਟੂ	ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 27 ਅਸਲਾ ਐਕਟ	ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ 5000/- ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ ਉਮਰ ਭਰ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ 2000/- ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ

		ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ

ਐੱਚ

ਸੁਖਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ	ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਧਾਰਾ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਵੇ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ	ਸਖ਼ਤ ਉਮਰ ਕੈਦ (RI) ਅਤੇ 5000/- ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ । ਉਮਰ ਭਰ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ।

ਏ

6. ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਬੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. ਡੀ-1-33-ਡੀ. ਬੀ.-2011 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ।ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਤੇ 30 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਇਹ ਤੱਥ ਸਾਬਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਡਬਲ ਬੈਰਲ 12 ਬੋਰ ਰਾਈਫਲ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ

ਸਿੰਘ @ ਟੀਟੂ ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਕਿ ਜਾਰੀ ਕਰਤਾ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਬਰਾਮਦ ਕਰਕੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਟੀਟੂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਡਬਲ ਬੈਰਲ 12 ਬੋਰ ਰਾਈਫਲ (ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹਥਿਆਰ) ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਸੀ।

7. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ਡੀ 120-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25,27,29 ਅਤੇ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 302/34 ਅਤੇ 120-ਬੀ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਤੇ 30 ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸੀ. ਜੇ. ਐੱਮ., ਰੂਪਨਗਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਐੱਫ

8. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

9. ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ।

10. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਏ. ਸਿਰਾਜੁਦੀਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਟੀਟੂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਟੀਟੂ ਦੇ ਸਹਿ-ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਤੋਂ ਡਬਲ ਬੈਰਲ 12 ਬੋਰ ਰਾਈਫਲ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੈ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਰਾਈਫਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਜੀ

ਐੱਚ

11. ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਡਬਲ ਬੈਰਲ 12 ਬੋਰ ਰਾਈਫਲ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਰਾਈਫਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਰਚੀ ਗਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਰਾਈਫਲ ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਟੀਟੂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਏ

ਬੀ

12. ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ, ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ

(ਪੇਂਡੂ), ਰੂਪਨਗਰ ਨੇ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਡਬਲ ਬੈਰਲ

ਸੀ 12 ਬੋਰ ਰਾਈਫਲ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਸੀ ਜੋ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ @ ਟੀਟੂ ਦੁਆਰਾ ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਫਰਜ਼ ਸੀ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਬਜੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ।

13. ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜਸਪ੍ਰੀਤ ਗੋਗੀਆ ਨੇ

ਡੀ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਚੋਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਥਿਤ ਹਥਿਆਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਸਨਾਵਾ ਵਿੱਚ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ @ਟੀਟੂ ਦੀ ਸਹਿ-ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ

ਈ ਸੀ।

14. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਪੜ ਦੇ ਪਿੰਡ ਸਨਾਵਾ ਵਿੱਚ ਫਾਰਮ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ/ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਦੀ ਜਮਾਂਬੰਦੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ @ ਟੀਟੂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ

ਐੱਫ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਦੀ ਸਹਿ-ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ,

ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬੰਦੂਕ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ @ਟੀਟੂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾ ਸੀ।

ਜੀ

15. ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਹ-ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ @ ਟੀਟੂ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹਥਿਆਰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ।

ਐੱਚ

ਏ

,ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਤੇ 30 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

ਬੀ

16. ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਧਾਰਾ 29-ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹਥਿਆਰ ਆਦਿ ਖਰੀਦਣ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਆਦਿ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ

(ਏ) ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਰਗ ਜਾਂ ਵਰਤਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹਥਿਆਰ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਗੋਲਾ ਬਾਰੂਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਕੋਈ ਵੀ ਹਥਿਆਰ ਜਾਂ ਗੋਲਾ ਬਾਰੂਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ 3 ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

17. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 29 (ਬੀ) ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਟੀਟੂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਹ-ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਟੀਟੂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਹਥਿਆਰ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਥਿਆਰ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ

ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਹਿ-ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ।

18. ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਤੇ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਐੱਚ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

19. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਈ. ਏ ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸਾਬਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸਲਾ ਬੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ-

"धारा 30- लाइसैंस जां निधम दी उलंघणा लई सज़ा-

जो कोई वी लाइसैंस दी किसे वी शरत जां इस धारा जां इस दे तहित बणाए गए किसे निधम दी उलंघणा करदा

सी *है, जिस लई इस धारा विच किते होर कोई सज़ा नहीं दित्ती गई है, उस नूं छे महीने तक दी कैद जां दो हज़ार रुपए तक दे जुरमाने जां दोवां दी सज़ा दित्ती जावेगी।"*

20. किउंकि अपीलकरता दुआरा धारा दीआं किसे वी

ड़ी शरत जां लाइसैंस दीआं शरतां जां धारा जां किसे निधम दे किसे वी प्रबंध दी जाणबुझ के उलंघणा करन दा कोई सबूत नहीं है, इस लई उह धारा 30 दे अपराध तों वी बरी होण दे योग है।

21. तथां अते विचार वटांदरे दे मद्देनज़र, इह अपील मंजूर कर लई गई है अते हाई कोरट दे असला ऐकट दी धारा 29 अते 30 तहित अपीलकरता नूं दोशी ठहिराउण वाले फैसले नूं रद्द कर दित्ता गिआ है।अपीलकरता नूं उस विरुद्ध

ई दोशां तों बरी कर दित्ता जांदा है।

निधी जैन अपील मंजूर।

ड़िसकलेमर: सथानक भाशा विच अनुवाद कीता गिआ निआं निरणा केवल मुकदमेबाजां लई उन्हां दी आपणी भाशा विच समझण तक ही सीमत है अते इस दा किसे होर उदेश लई इसतेमाल नहीं कीता जा सकदा । सारे विहारक अते अधिकारत मंतवां लई, निआं निरणे दा अंगरेजी संसकरण प्रमाणिक होवेगा अते अमल लागू करन लई इस नूं तरजीह दित्ती जावेगी।